

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 196

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 13 martie 2026

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
16.	— Ordonanță de urgență privind modificarea art. XXI alin. (1) din Legea nr. 14/2025 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.....	2	
126.	— Hotărâre privind aprobarea celui de-al doilea amendament convenit între Guvernul României și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, prin scrisorile semnate la București la 19 iunie 2025 și la Paris la 13 ianuarie 2026, la Acordul-cadru de împrumut dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei (Proiectul privind modernizarea infrastructurii judiciare în România), semnat la București la 13 august 2019 și la Paris la 2 septembrie 2019	3-4	7-8
136.	— Hotărâre privind eliberarea domnului Dobre Vasile din funcția de subprefect al județului Buzău	5	
137.	— Hotărâre privind numirea domnului Cristea Constantin în funcția de subprefect al județului Buzău	5	
146.	— Hotărâre pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată	6	
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
83.	— Decizie privind numirea doamnei Cristina-Ancuța Pocora în funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului.....	6	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
203.	— Ordin al ministrului finanțelor pentru aprobarea Precizărilor referitoare la prezentarea impozitelor amânate stabilite de entitățile constitutive		
		reglementate de Legea nr. 431/2023 privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni, în condițiile aplicării reglementărilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, și trecerea la aplicarea reglementărilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.844/2016 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară	7-8
		2.573. — Ordin al ministrului culturii pentru recreditarea Muzeului Național „Brătianu”, cu sediul în orașul Ștefănești, județul Argeș	8
		2.574. — Ordin al ministrului culturii pentru recreditarea Muzeului „Casa Mureșenilor”, cu sediul în municipiul Brașov, județul Brașov.....	9
		2.575. — Ordin al ministrului culturii pentru recreditarea Muzeului Național al Literaturii Române, cu sediul în municipiul București	9
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE			
		Decizia nr. 2 din 9 februarie 2026 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii).....	10-15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
		5. — Circulară privind lansarea în circuitul numismatic a unei reproduceri din argint după moneda de 5 lei emisă în anul 1880 din Seria „Monedele României” — <i>Reproducere monedă cu valoare nominală de 5 lei, emisă în anul 1880</i>	15

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
privind modificarea art. XXI alin. (1) din Legea nr. 14/2025
pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991,
precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative**

Având în vedere că, prin dispozițiile art. 15¹ alin. (4) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 14/2025 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, s-a prevăzut faptul că acordarea cetățeniei române în temeiul art. 10 și 11 din Legea nr. 21/1991 este condiționată de cunoașterea de către solicitant a limbii române, situațiile în care solicitantul nu trebuie să facă dovada cunoașterii limbii române, în modalitățile prevăzute de lege, fiind reglementate expres și limitativ de lege,

astfel, în conformitate cu dispozițiile art. 13 din Constituția României, republicată, „În România, limba oficială este limba română”, iar cunoașterea limbii statului a cărui cetățenie o solicită este unul dintre principalii indicatori de integrare a solicitantului de cetățenie,

întrucât, potrivit art. 15¹ alin. (4) lit. a) din Legea nr. 21/1991, astfel cum a fost modificată și completată de Legea nr. 14/2025, „(...) Dovada cunoașterii limbii române se face de către solicitant prin: a) certificat de competență lingvistică eliberat de instituțiile de învățământ superior din România acreditate pentru programul de studii «An pregător de limba română», de Institutul Limbii Române, de Institutul Cultural Român sau de instituturile culturale românești din străinătate, care atestă cunoașterea limbii române la un nivel nu mai mic decât nivelul B1 al Cadrului european comun de referință pentru limbi — CECRL”,

având în vedere, de asemenea, că prin dispozițiile art. XXI alin. (1) din Legea nr. 14/2025 s-a prevăzut faptul că, „Prin derogare de la dispozițiile art. 13 alin. (1) și (3) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, persoanele care, după intrarea în vigoare a prezentei legi, formulează cereri de acordare sau de redobândire a cetățeniei române, potrivit art. 10 și 11 din lege, vor putea depune certificatul de competență lingvistică prevăzut la art. 15¹ alin. (4) din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat și completat prin prezenta lege, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”, respectiv până la data de 15 martie 2026,

întrucât termenul anterior menționat reprezintă un beneficiu acordat solicitantului, deoarece, în lipsa derogării instituite prin art. XXI din Legea nr. 14/2025, acesta ar fi trebuit să depună certificatul de competență lingvistică odată cu cererea de acordare a cetățeniei române, termenul respectiv urmărind să faciliteze celor interesați posibilitatea depunerii de îndată a cererii de redobândire a cetățeniei române, urmând ca ulterior să depună certificatul de competență lingvistică, în termenul stabilit de lege,

ținând seama de împrejurarea că instituțiile însărcinate cu aplicarea prevederilor art. 15¹ alin. (4) lit. a) din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au o capacitate intrinsec limitată de examinare a cunoștințelor de limba română ale persoanelor care solicită eliberarea unor astfel de certificate, o parte din acestea desfășurând exclusiv sesiuni de examinare cu prezența fizică a candidaților, iar nu și în format online,

întrucât obligațiile impuse solicitanților trebuie să fie corelate, în mod rezonabil, cu capacitatea administrativă a instituțiilor abilitate de a emite astfel de certificate,

având în vedere că, de la data intrării în vigoare a Legii nr. 14/2025, numărul certificatelor nivel B1 eliberate de instituțiile menționate la art. 15¹ alin. (4) lit. a) din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în urma sesiunilor de examinare desfășurate, este unul relativ redus,

întrucât, în considerarea tuturor celor arătate, se impune prelungirea termenului pentru depunerea certificatului de competență lingvistică, aceasta reprezentând o măsură necesară și justificată, de natură a preveni consecințe juridice majore, respectiv respingerea cererii ca nesustenută, astfel cum stabilesc dispozițiile art. XXI alin. (2) din Legea nr. 14/2025,

în baza faptului că elementele prezentate anterior vizează interesul general public și reprezintă o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — La articolul XXI din Legea nr. 14/2025 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 218 din 12 martie 2025, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. XXI.** — (1) Prin derogare de la dispozițiile art. 13 alin. (1) și (3) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin

prezenta lege, persoanele care, după intrarea în vigoare a prezentei legi, formulează cereri de acordare sau de redobândire a cetățeniei române, potrivit art. 10 și 11 din lege, vor putea depune certificatul de competență lingvistică prevăzut la art. 15¹ alin. (4) din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat și completat prin prezenta lege, în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN
Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
p. Ministrul justiției,
Roxana Simona Momeu,
secretar de stat

Ministrul educației și cercetării,
Mihai Dimian
Ministrul afacerilor externe,
Oana-Silvia Țoiu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea celui de-al doilea amendament
convenit între Guvernul României și Banca de Dezvoltare
a Consiliului Europei, prin scrisorile semnate la București
la 19 iunie 2025 și la Paris la 13 ianuarie 2026,
la Acordul-cadru de împrumut dintre România
și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei
(Proiectul privind modernizarea
infrastructurii judiciare în România),
semnat la București la 13 august 2019
și la Paris la 2 septembrie 2019**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 6 alin. (2) din Legea nr. 90/2020 pentru aprobarea Acordului-cadru de împrumut dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei (Proiectul privind modernizarea infrastructurii judiciare în România), semnat la București la 13 august 2019 și la Paris la 2 septembrie 2019,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă cel de-al doilea amendament convenit între Guvernul României, prin Ministerul Finanțelor, și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, prin scrisorile*) semnate la București la 19 iunie 2025 și la Paris la 13 ianuarie 2026, la Acordul-cadru de împrumut dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei (Proiectul privind modernizarea infrastructurii judiciare în România), semnat la București la 13 august 2019 și la Paris la 2 septembrie 2019, aprobat prin Legea nr. 90/2020.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare
p. Ministrul justiției,
Roxana Simona Momeu,
secretar de stat

București, 12 martie 2026.
Nr. 126.

*) Traducere.

BANCA DE DEZVOLTARE A CONSILIULUI EUROPEI
Direcția împrumuturi și dezvoltare socială

Domnului Alexandru Nazare
Ministerul Finanțelor
Bd. Libertății nr. 16, sectorul 5
050706, București, România

13 ianuarie 2026

Stimate domnule Nazare,

**Ref: Extinderea datei-limită de tragere
LD 1984 (2018) — Modernizarea infrastructurii judiciare în România**

În legătură cu împrumutul de proiect BDCE menționat mai sus și Acordul-cadru de împrumut (FLA) aferent, facem referire la scrisoarea dumneavoastră din data de 19 iunie 2025, prin care ați solicitat BDCE extinderea datei-limită de tragere și a graficului de lucrări. Prin urmare, avem plăcerea să vă informăm că Consiliul de administrație al BDCE, întrunit la data de 21 noiembrie 2025, a aprobat extinderea datei-limită de tragere până la 31 august 2029, precum și extinderea graficului lucrărilor până la 31 martie 2029. Dorim să vă asigurăm că acest proiect reprezintă o prioritate majoră pentru BDCE și că Banca va continua să acorde o atenție deosebită implementării acestuia.

Cu sinceritate,

L&D — Șef Unitate monitorizare proiecte
Christophe Mroz

Director,
Cristian Tăbăcaru

MINISTERUL FINANTELOR
Birou secretar de stat
Nr. 449.602 din 19.06.2025

Domnului Carlo Monticelli, guvernator
Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei

**Ref: LD 1984 (2018) — Modernizarea infrastructurii judiciare în România
— Amendament la Acordul-cadru de împrumut**

Stimate domn,

În primul rând, dorim să ne exprimăm sincera apreciere pentru disponibilitatea continuă a Băncii și sprijinul acordat în ceea ce privește proiectul Modernizarea infrastructurii judiciare în România — LD 1984.

Având în vedere durata extinsă a fazei de execuție la cele două penitenciare, care s-a prelungit mai mult decât era planificat inițial, dorim să vă informăm că finalizarea Proiectului până la sfârșitul anului 2025 nu este fezabilă. Așa cum am menționat anterior, perioada 2018-2023 a fost dedicată etapelor pregătitoare care au dus la încheierea contractelor de execuție pentru cele două penitenciare. Contractele pentru penitenciarele Unguriu și Berceni au fost semnate în decembrie 2023, cu durate contractuale de 48 de luni, respectiv 60 de luni.

Cu toate acestea, perioadele contractuale de execuție pentru cele două penitenciare au început de la data procesului-verbal de predare-primire a amplasamentelor. În cazul penitenciarului Berceni, de exemplu, care are cea mai lungă perioadă de execuție, data estimată a finalizării este în prezent martie 2029.

În continuarea corespondenței noastre anterioare și la solicitarea Ministerului Justiției și a Administrației Naționale a Penitenciarelor, vă transmitem o solicitare oficială de extindere a perioadei împrumutului în cadrul Acordului-cadru de împrumut — LD 1984 (2018) încheiat între România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei.

Prin urmare, având în vedere calendarul actualizat al proiectului, solicităm respectuos:

- extinderea graficului lucrărilor până la 31 martie 2029, pentru a corespunde datei revizuite de finalizare a lucrărilor;
- extinderea corespunzătoare a datei-limită de tragere până la 31 august 2029, pentru a permite utilizarea integrală și în timp util a fondurilor împrumutului.

Vă asigurăm că rămânem pe deplin angajați în finalizarea cu succes a Proiectului și vom continua să vă ținem la curent cu toate evoluțiile relevante.

În speranța că solicitarea noastră se va bucura de înțelegerea și sprijinul dumneavoastră, așteptăm cu nerăbdare răspunsul dumneavoastră prompt.

Cu stimă,

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,
Tanczos Barna

Cc: Domnul Cristian Tăbăcaru, director Direcția de împrumuturi și dezvoltare socială
Doamna Wassila Dridi, manager de țară

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind eliberarea domnului Dobre Vasile
din funcția de subprefect al județului Buzău

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Dobre Vasile se eliberează din funcția de subprefect al județului Buzău.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despescu,
secretar de stat

București, 12 martie 2026.
Nr. 136.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind numirea domnului Cristea Constantin
în funcția de subprefect al județului Buzău

Având în vedere prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (2) și (21) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Cristea Constantin se numește în funcția de subprefect al județului Buzău.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despescu,
secretar de stat

București, 12 martie 2026.
Nr. 137.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru stabilirea salariului de bază
minim brut pe țară garantat în plată

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 164 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Începând cu data de 1 iulie 2026, salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, prevăzut la art. 164 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește în bani, fără a include sporuri și alte adaosuri, la suma de 4.325 lei lunar, pentru un program normal de lucru în medie de 166,667 ore pe lună, reprezentând 25,949 lei/oră.

Art. 2. — La data prevăzută la art. 1, Hotărârea Guvernului nr. 1.506/2024 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1185 din 28 noiembrie 2024, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul muncii, familiei,
tineretului și solidarității sociale,

Petre-Florin Manole

Ministrul economiei, digitalizării,
antreprenoriatului și turismului,

Ambrozie-Irineu Darău

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

București, 12 martie 2026.

Nr. 146.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind numirea doamnei Cristina-Ancuța Pocora
în funcția de consilier de stat
în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului

În temeiul art. 19, art. 22 alin. (5), art. 29 și al art. 31 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Cristina-Ancuța Pocora se numește în funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 13 martie 2026.

Nr. 83.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

pentru aprobarea Precizărilor referitoare la prezentarea impozitelor amânate stabilite de entitățile constitutive reglementate de Legea nr. 431/2023 privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni, în condițiile aplicării reglementărilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, și trecerea la aplicarea reglementărilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.844/2016 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară

În temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) și art. 44 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în baza art. 1 alin. (2) lit. d) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.844/2016 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, cu modificările și completările ulterioare, și a art. 18 alin. (10) din Legea nr. 431/2023 privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Precizările referitoare la prezentarea impozitelor amânate stabilite de entitățile constitutive reglementate de Legea nr. 431/2023 privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni, în condițiile aplicării reglementărilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și

și trecerea la aplicarea reglementărilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.844/2016 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 25 februarie 2026.
Nr. 203.

ANEXĂ

PRECIZĂRI

referitoare la prezentarea impozitelor amânate stabilite de entitățile constitutive reglementate de Legea nr. 431/2023 privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni, în condițiile aplicării reglementărilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, și trecerea la aplicarea reglementărilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.844/2016 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară

A. Prevederi aplicabile entităților constitutive care aplică Reglementările contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014, cu modificările și completările ulterioare

1. — (1) Entitățile constitutive prevăzute la art. 18 alin. (10) din Legea nr. 431/2023 privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni, cu modificările și completările ulterioare, și care sunt cuprinse în aria reglementărilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014, cu modificările și completările ulterioare, aplică prezentul punct în ceea ce privește prezentarea impozitului amânat.

(2) Determinarea valorii creanțelor și datoriilor privind impozitul amânat se efectuează cu respectarea prevederilor IAS 12

„Impozitul pe profit”, adoptat de Uniunea Europeană (UE). Cerințele de prezentare a informațiilor, prevăzute de IAS 12, nu se aplică.

(3) Entitățile prevăzute la alin. (1) prezintă impozitul amânat în notele explicative la situațiile financiare anuale, fără a-l înregistra în contabilitate. Valoarea impozitului amânat corespunzător rezultatului exercițiului financiar se prezintă distinct de impozitul amânat aferent rezultatului raportat.

(4) Impozitul amânat prezentat în notele explicative la situațiile financiare anuale se stabilește prin raportare la valoarea contabilă a elementelor bilanțiere, determinată potrivit reglementărilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014, cu modificările și completările ulterioare, și baza fiscală a acestora.

(5) Prevederile prezentului punct se aplică inclusiv unităților fără personalitate juridică din România care aparțin unor persoane juridice cu sediul în UE și sediilor permanente din România care aparțin unor persoane juridice cu sediul în UE. Aceste entități prezintă impozitul amânat în formularul cod 30 „Date informative”, parte componentă a raportărilor contabile anuale. Valoarea impozitului amânat corespunzător rezultatului exercițiului financiar se prezintă distinct de impozitul amânat aferent rezultatului reportat.

(6) Prevederile prezentului punct se aplică începând cu situațiile financiare anuale aferente exercițiului financiar al anului 2025.

(7) Entitățile care au optat pentru un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic, potrivit prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică prevederile prezentului punct de la începutul primului exercițiu financiar ales, care începe ulterior datei de 1 ianuarie 2025.

2. — Entitățile care nu mai cad sub incidența Legii nr. 431/2023, cu modificările și completările ulterioare, nu mai aplică prevederile pct. 1 începând cu situațiile financiare anuale aferente exercițiului financiar în care încetează să îndeplinească respectivul statut.

B. Prevederi aplicabile entităților constitutive care optează pentru aplicarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.844/2016, cu modificările și completările ulterioare

1. — Trecerea la aplicarea reglementărilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.844/2016, cu modificările și completările ulterioare, ca bază a contabilității, se efectuează în condițiile prevăzute la pct. 2.

2. — (1) Entitățile constitutive pot trece la aplicarea reglementărilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.844/2016, cu modificările și completările ulterioare, începând cu situațiile financiare anuale aferente exercițiului financiar al anului 2025, dacă apreciază că au capacitatea de a aplica reglementările menționate. Aceste entități organizează și conduc contabilitatea potrivit reglementărilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.844/2016, cu modificările și completările ulterioare, începând

cu exercițiul financiar al anului 2026. Entitățile constitutive care trec la aplicarea reglementărilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.844/2016, cu modificările și completările ulterioare, ulterior datei de 1 ianuarie 2026 aplică prezentul alineat de la data menționată.

(2) Situațiile financiare anuale de la alin. (1) reprezintă situațiile financiare anuale prevăzute de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În scopul întocmirii situațiilor prevăzute la alin. (1), entitățile aplică prevederile Standardelor internaționale de raportare financiară (IFRS), inclusiv prevederile IFRS 1 „Adoptarea pentru prima dată a Standardelor internaționale de raportare financiară”.

(3) Entitățile care au optat pentru un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic, potrivit prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică prevederile alin. (1) de la începutul primului exercițiu financiar ales, care începe ulterior datei de 1 ianuarie 2025.

3. — (1) Pe perioada de aplicare a Legii nr. 431/2023, cu modificările și completările ulterioare, entitățile constitutive care, la stabilirea impozitelor amânate, aplică reglementările contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.844/2016, cu modificările și completările ulterioare, asigură continuitate în aplicarea reglementărilor contabile menționate.

(2) Entitățile care nu mai cad sub incidența Legii nr. 431/2023, cu modificările și completările ulterioare, pot aplica în continuare reglementările contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.844/2016, cu modificările și completările ulterioare, sau pot aplica Reglementările contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Entitățile prevăzute la alin. (2) care decid să aplice reglementările contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014, cu modificările și completările ulterioare, organizează și conduc contabilitatea în baza reglementărilor menționate, începând cu exercițiul financiar următor celui în care nu mai cad sub incidența Legii nr. 431/2023, cu modificările și completările ulterioare.

MINISTERUL CULTURII

ORDIN
pentru re acreditarea Muzeului Național „Brătianu”,
cu sediul în orașul Ștefănești, județul Argeș

În baza Propunerii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 1.077 din 17.02.2026,

în conformitate cu prevederile art. 11, 12 și 18 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (1) și (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se re acreditează Muzeul Național „Brătianu”, cu sediul în orașul Ștefănești, județul Argeș, str. Ion I.C. Brătianu nr. 37, cod poștal 117715.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii,
Koppány-Bulcsú Ötvös,
secretar de stat

București, 2 martie 2026.
Nr. 2.573.

MINISTERUL CULTURII

ORDIN
pentru re acreditarea Muzeului „Casa Mureșenilor”,
cu sediul în municipiul Brașov, județul Brașov

În baza Propunerii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 858 din 17.02.2026,

în conformitate cu prevederile art. 11, 12 și 18 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (1) și (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se re acreditează Muzeul „Casa Mureșenilor”, cu sediul în municipiul Brașov, județul Brașov, Piața Sfatului nr. 25, cod poștal 500025.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii,
Koppány-Bulcsú Ötvös,
secretar de stat

București, 2 martie 2026.
Nr. 2.574.

MINISTERUL CULTURII

ORDIN
pentru re acreditarea Muzeului Național al Literaturii Române,
cu sediul în municipiul București

În baza Propunerii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 476/17.02.2026,

în conformitate cu prevederile art. 11, 12 și 18 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (1) și (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se re acreditează Muzeul Național al Literaturii Române, cu sediul în municipiul București, sectorul 1, Calea Griviței nr. 64-66, cod poștal 010734.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii,
Koppány-Bulcsú Ötvös,
secretar de stat

București, 2 martie 2026.
Nr. 2.575.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 2 din 9 februarie 2026

Dosar nr. 2.242/1/2025

Lia Savonea	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului	Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal	Irina Alexandra Boldea	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea	— pentru președintele Secției I civile	Cristina Truțescu	— judecător la Secția I civilă
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile	Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Eleni Cristina Marcu	— președintele delegat al Secției penale	Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Andra Monica Asănică	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal	Ana Hermina Iancu	— judecător la Secția penală
Cristina Ardeleanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal	Adriana Ispas	— judecător la Secția penală
Ionel Barbă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal	1. Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 2.242/1/2025 este legal constituit, conform dispozițiilor art. 516 alin. (2) din Codul de procedură civilă și ale art. 31 alin. (3) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (<i>Regulamentul</i>).	
Andreea Bercaru	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal	2. Ședința este prezidată de doamna judecător Lia Savonea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.	
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal	3. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror-șef al Secției judiciare Antonia Eleonora Constantin.	
Cristinel Grosu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal	4. La ședința de judecată participă doamna Mihaela Lorena Repana, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 32 din Regulament.	
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal	5. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii ia în examinare recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Galați, ce formează obiectul Dosarului nr. 2.242/1/2025.	
Emilian Constantin Meiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal	6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, doamna judecător Lia Savonea, președintele completului, acordă cuvântul asupra recursului în interesul legii reprezentantei procurorului general.	
Ramona Maria Gliga	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal	7. Doamna procuror Antonia Eleonora Constantin solicită admiterea recursului în interesul legii promovat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Galați și pronunțarea unei decizii de unificare a practicii judiciare, arătând că Ministerul Public apreciază ca fiind în litera și spiritul legii cea de-a doua orientare jurisprudențială prezentată în sesizarea de recurs în interesul legii, în sensul că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 61 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, decizia motivată a șefului unității ierarhic superioare, prin care se dispune respingerea contestației, ca neîntemeiată sau ca tardiv introdusă, precum și menținerea sancțiunii aplicate reprezintă un act administrativ, în sensul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și	
Alexandru Răzvan George Popescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal		
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal		
Mădălina Elena Vladu-Crevon	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal		
Alina Gianina Prelipcean	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal		

completările ulterioare. Susține argumentele formulate în scris prin punctul de vedere deus la dosar.

8. Ne fiind întrebări pentru reprezentanta Ministerului Public, doamna judecător Lia Savonea, președintele completului, declară dezbaterile închise, iar completul rămâne în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

I. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție; problema de drept soluționată diferit de instanțele judecătorești

9. Prin Hotărârea nr. 47 din 11 noiembrie 2025, Colegiul de conducere al Curții de Apel Galați a sesizat instanța supremă cu soluționarea recursului în interesul legii ce vizează următoarea problemă de drept:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 61 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, decizia motivată a șefului unității ierarhic superioare, prin care se dispune respingerea contestației, ca neîntemeiată sau ca tardiv introdusă, precum și menținerea sancțiunii aplicate reprezintă un act administrativ, în sensul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare?

10. Recursul în interesul legii a fost înregistrat la Înalta Curte de Casație și Justiție la 17 noiembrie 2025, formându-se Dosarul nr. 2.242/1/2025, cu termen de soluționare la data de 9 februarie 2026.

II. Dispozițiile legale care formează obiectul sesizării

11. Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 360/2002):

„Art. 61. — (1) Polițistul poate contesta sancțiunea disciplinară, în termen de 10 zile lucrătoare de la data luării la cunoștință, șefului unității ierarhic superioare.

(2) Șeful unității ierarhic superioare prevăzut la alin. (1) se pronunță prin decizie motivată, în termen de 20 de zile de la data înregistrării contestației. Decizia motivată se comunică polițistului sancționat disciplinar, în termen de două zile lucrătoare de la data emiterii acesteia.

(3) Efectele sancțiunii disciplinare se suspendă până la emiterea deciziei motivate de soluționare a contestației.

(4) În situația în care polițistul sancționat disciplinar nu depune contestație în termenul prevăzut la alin. (1), actul administrativ de sancționare produce efecte de la data expirării acestui termen.

(5) În cazul în care a fost depusă contestație, șeful care a aplicat sancțiunea disciplinară înaintează cu celeritate șefului unității ierarhic superioare dosarul cauzei și un raport motivat cu privire la sancțiunea în cauză, precum și la motivele propunerii de respingere/admitere a contestației.

(6) Prin decizie motivată, șeful unității ierarhic superioare poate dispune, după caz:

a) respingerea contestației ca tardiv introdusă sau ca neîntemeiată și menținerea sancțiunii aplicate;

b) admiterea contestației și aplicarea unei sancțiuni mai blânde decât cea aplicată prin actul administrativ contestat sau aplicarea măsurii prevăzute la art. 581, în situația în care apreciază că scopul răspunderii disciplinare poate fi atins astfel;

c) admiterea contestației și anularea actului administrativ de sancționare.

(7) Decizia motivată trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară;

b) precizarea prevederilor legale încălcate de polițist;

c) analiza susținerilor prezentate de polițist în cuprinsul contestației;

d) temeiul de drept în baza căruia se aplică sancțiunea disciplinară;

e) motivul admiterii sau respingerii contestației polițistului cu privire la sancțiunea aplicată.

(8) Polițistul nemulțumit de sancțiunea aplicată se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile legii, fără parcurgerea procedurii prealabile.

(9) În situația în care sancțiunea a fost dispusă de ministrul afacerilor interne, măsura se contestă în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

12. Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 554/2004):

„Art. 2. — (1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: (...)

c) act administrativ — actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice;”

III. Practica judiciară neunitară invocată de autorul sesizării

13. Autorul sesizării a arătat că problema de drept a fost soluționată diferit la nivelul instanțelor naționale, existând practică judiciară neunitară referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 61 din Legea nr. 360/2002, în ceea ce privește natura juridică a deciziei motivate a șefului unității ierarhic superioare, prin care se dispune respingerea contestației, ca neîntemeiată sau ca tardiv introdusă, precum și menținerea sancțiunii aplicate, respectiv dacă reprezintă sau nu reprezintă un act administrativ, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004.

14. Astfel, într-o primă orientare jurisprudențială s-a apreciat că decizia motivată a șefului unității ierarhic superioare, prin care se dispune respingerea contestației ca neîntemeiată și menținerea sancțiunii aplicate, nu reprezintă un act administrativ care să poată face obiectul controlului judiciar în contencios administrativ, fiind astfel admisă excepția inadmisibilității cererii de anulare a acesteia.

15. În această orientare jurisprudențială s-a reținut că decizia prin care a fost respinsă contestația administrativă formulată de reclamant împotriva dispoziției de sancționare nu este un act administrativ, în accepțiunea art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, întrucât prin acest act nu au fost stabilite, modificate sau stinse drepturi ori obligații, ci doar a fost respinsă, urmându-se procedura prealabilă, solicitarea de revocare pe cale administrativă a dispoziției de sancționare disciplinară. Aceasta din urmă reprezintă unicul act administrativ susceptibil a fi atacat în fața instanței de contencios administrativ, însuși legiuitorul calificându-l în acest fel.

16. S-a susținut că, din interpretarea dispozițiilor art. 61 din Legea nr. 360/2002 și a celor ale art. 41-44 din Hotărârea Guvernului nr. 725/2015 pentru stabilirea normelor de aplicare a cap. IV din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, referitoare la acordarea recompenselor și răspunderea disciplinară a polițiștilor, cu modificările și completările ulterioare (Hotărârea Guvernului nr. 725/2015), rezultă că respectiva contestație la unitatea ierarhic superioară reprezintă doar o procedură prealabilă opțională, ce determină suspendarea efectelor sancțiunii disciplinare, astfel încât, doar în caz de admitere a contestației, decizia de soluționare este de natură a da naștere, a modifica sau a stinge drepturi și obligații, în realizarea puterii publice.

17. În cadrul acestei prime orientări jurisprudențiale, capătul de cerere având ca obiect anularea deciziei motivate a șefului unității ierarhic superioare a fost respins ca inadmisibil.

18. Într-o a doua orientare jurisprudențială s-a statuat că decizia motivată a șefului unității ierarhic superioare are natura juridică a unui act administrativ, atât în sensul dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, cât și al prevederilor art. 61 alin. (6) din Legea nr. 360/2002, întrucât, în cadrul procedurii de soluționare a contestației, șeful unității ierarhic superioare poate dispune respingerea contestației și menținerea sancțiunii aplicate sau, dimpotrivă, admiterea contestației și aplicarea unei sancțiuni disciplinare mai blânde ori chiar aplicarea măsurii reglementate de art. 58¹ din Legea nr. 360/2002, ceea ce înseamnă că actul administrativ prin care s-a aplicat sancțiunea disciplinară nu poate fi modificat decât printr-un alt act administrativ de aceeași putere, iar nu printr-un simplu răspuns emis de șeful unității ierarhic superioare.

19. Chiar dacă sancțiunea disciplinară a fost dispusă prin dispoziția șefului inspectoratului de poliție județean, decizia forului superior menține practic această sancțiune și, prin urmare, privește raportul de serviciu al polițistului.

20. S-a susținut că, în lipsa acțiunii judiciare, prin decizia de soluționare a contestației s-ar stinge raportul juridic de serviciu dintre reclamant și inspectoratul de poliție județean, iar în ipoteza în care s-ar fi atacat doar dispoziția de sancționare, prin admitere, s-ar fi ajuns la consecința ca, deși dispoziția de sancționare ar fi fost îndepărtată din circuitul civil, decizia motivată să fi rămas în acest circuit, devenind definitivă.

21. De asemenea, s-a reținut că, potrivit alin. (7) al art. 61 din Legea nr. 360/2002, decizia motivată trebuie să cuprindă cel puțin descrierea faptei care constituie abatere disciplinară, precizarea prevederilor legale încălcate de polițist, analiza susținerilor prezentate de polițist în cuprinsul contestației, temeiul de drept în baza căruia se aplică sancțiunea disciplinară, precum și motivul admiterii sau respingerii contestației polițistului cu privire la sancțiunea aplicată. Rezultă astfel că șeful unității ierarhic superioare realizează o analiză proprie, integrală, atât cu privire la temeinicie, cât și cu privire la legalitate. Deși nu este intitulată expres act administrativ, precum dispoziția de aplicare a sancțiunii, decizia motivată reprezintă un astfel de act.

22. S-a considerat și că procedura de contestare a sancțiunii disciplinare aplicate polițiștilor este una administrativă specială, care nu poate fi asimilată plângerii prealabile reglementate de normele generale aplicabile în materia contenciosului administrativ, respectiv de art. 7 din Legea nr. 554/2004. De altfel, art. 61 alin. (8) din Legea nr. 360/2002 exclude în mod expres obligativitatea parcurgerii procedurii prealabile în cazul contestării sancțiunii disciplinare aplicate polițiștilor. În aceste condiții, în mod evident, decizia emisă de șeful unității ierarhic superioare în soluționarea contestației administrative are un regim juridic special, care nu poate fi asimilat răspunsului la plângerea prealabilă.

23. S-a evidențiat că procedura administrativă de contestare a sancțiunii disciplinare reglementată de prevederile art. 61 din Legea nr. 360/2002, indiferent de soluția pronunțată cu privire la contestație, se finalizează cu un act de dispoziție al șefului unității ierarhic superioare. Or, actul de dispoziție emis pentru soluționarea contestației nu poate fi decât un act administrativ, în sensul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, act ce produce efecte diferite în funcție de soluția dispusă cu privire la contestația administrativă.

24. Chiar și în cazul deciziei șefului unității ierarhic superioare de respingere a contestației (ca tardivă sau ca

neîntemeiată), aceasta produce efecte juridice asupra raportului de serviciu al polițistului. Astfel, prin decizia motivată de respingere a contestației, odată cu menținerea sancțiunii aplicate și ca urmare a încetării suspendării efectelor, în baza art. 61 alin. (3) din Legea nr. 360/2002, se conferă caracter executoriu actului administrativ de sancționare.

25. În plus, modul detaliat de reglementare a conținutului deciziei de soluționare a contestației, dar și cerința imperativă a motivării acestui act constituie elemente care sprijină concluzia cu privire la natura juridică de act administrativ.

26. În cadrul acestei orientări jurisprudențiale, a fost respinsă excepția inadmisibilității capătului de cerere având ca obiect anularea deciziei motivate a șefului unității ierarhic superioare.

IV. Jurisprudența Curții Constituționale

27. Dispozițiile art. 61 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 au făcut obiectul controlului de constituționalitate, fiind pronunțate deciziile Curții Constituționale nr. 539 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 25 august 2016; nr. 653 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1002 din 18 decembrie 2017, și nr. 469 din 12 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1002 din 27 noiembrie 2018, decizii care însă nu valorifică aspecte relevante din perspectiva problemei de drept analizate în prezenta cauză.

V. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

28. Nu a fost identificată jurisprudență relevantă la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, care să aibă incidență directă asupra modului în care urmează să fie rezolvată divergența jurisprudențială.

29. Următoarele considerente, reținute de instanța supremă în cuprinsul Deciziei nr. 20 din 20 martie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 27 iunie 2023, prezintă relevanță în legătură cu obiectul sesizării supuse analizei de față: „126. *Principiul revocabilității este de esența actului administrativ și reprezintă dreptul persoanei vătămate ca, înainte de a se adresa instanței și până la momentul în care actul administrativ vătămător să intre în circuitul civil și să producă efecte juridice, să solicite autorității emitente reevaluarea acestuia, care corespunde obligației corelative a acesteia din urmă de a proceda la efectuarea unui control intern de legalitate și de a revoca actul în ipoteza în care constată că într-adevăr a fost emis cu nerespectarea dispozițiilor legale și este vătămător pentru autorul sesizării*”.

VI. Opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

30. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că analiza sintetică a prevederilor legale care definesc actul administrativ, examinarea normelor procedurale care privesc contestarea sancțiunilor disciplinare aplicabile polițiștilor și observarea unor principii juridice fundamentale în contenciosul administrativ relevă faptul că a doua orientare jurisprudențială este conformă cu litera și spiritul legii.

31. Decizia de respingere a contestației, ca neîntemeiată sau ca tardiv introdusă, și de menținere a sancțiunii aplicate polițistului reprezintă un act administrativ individual, în sensul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, iar acest act poate fi atacat în fața instanței de contencios administrativ.

32. În sprijinul acestei concluzii, procurorul general a reținut că procedura prevăzută de art. 61 din Legea nr. 360/2002 este expres concepută ca o procedură administrativă formală, încheiată cu o „decizie motivată”. Prin urmare, decizia motivată care este pronunțată în procedura contestării sancționării

disciplinare a lucrătorului de poliție prezintă în mod indiscutabil caracterul unui act administrativ.

33. Definiția expusă în prevederile art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004 stabilește că un act administrativ trebuie să fie emis „în regim de putere publică”. Or, decizia motivată, în orice sens ar fi (menținere a sancțiunii, aplicarea unei sancțiuni mai blânde sau anulare a sancțiunii), este un act de autoritate, deci este emis în regim de putere publică.

34. Legea nr. 360/2002 prevede că șeful unității ierarhic superioare primește dosarul și raportul șefului unității care a dispus sancționarea și poate pronunța, „după caz”, una dintre soluțiile posibile enumerate de lege. Prin urmare, el trebuie să reanalizeze integral legalitatea procedurilor de cercetare disciplinară, temeinicia acuzațiilor formulate, consistența probatoriului, legalitatea și proporționalitatea sancțiunii aplicate. Controlul deplin al fondului cazului disciplinar este inerent unei activități de tip administrativ. Hotărârea de finalizare a procedurii este, evident, un act al autorității, iar nu o simplă lucrare internă a poliției.

35. În concluzie, punctul de vedere al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este în sensul că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 61 din Legea nr. 360/2002, decizia motivată a șefului unității ierarhic superioare, prin care se dispune respingerea contestației, ca neîntemeiată sau ca tardiv introdusă, precum și menținerea sancțiunii aplicate, reprezintă un act administrativ, în sensul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004.

VII. **Opinia specialiștilor consultați**

36. Opinia Institutului Național al Magistraturii este în sensul celei de-a doua orientări jurisprudențiale, respectiv că decizia motivată a șefului unității ierarhic superioare are natura juridică a unui act administrativ, în sensul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004.

37. În acest sens s-a arătat că, deși contestația reglementată de art. 61 din Legea nr. 360/2002 reprezintă un recurs ierarhic, acesta are un regim juridic fundamental diferit de cel al plângerii prealabile reglementate de art. 7 din Legea nr. 554/2004. Prin emiterea unui act motivat, elaborat, cu propriile sale condiții de existență prevăzute de lege, în urma unei proceduri reglementate expres, chiar și decizia de respingere a contestației polițistului dobândește valența unui act administrativ.

38. Pornind de la criteriile consacrate de art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, decizia de soluționare a contestației este emisă de o autoritate publică, respectiv de șeful unității ierarhic superioare. De asemenea, este adoptată în regim de putere publică, soluția pe care acesta o apreciază legală și temeinică fiind impusă cu forță obligatorie contestatorului. Decizia este emisă pentru executarea în concret a legii, fiind un act administrativ unilateral, cu caracter individual.

39. În același timp, decizia reglementată de art. 61 din Legea nr. 360/2002 dă naștere unor raporturi juridice noi, chiar și în situația în care contestația este respinsă. Această concluzie se bazează pe faptul că în soluționarea contestației sunt analizate în mod obligatoriu argumentele polițistului, iar soluția pronunțată este motivată. Întregul demers se concretizează într-un act cu un conținut și un dispozitiv propriu, reglementat expres de lege, care poate fi contestat în fața instanței de contencios administrativ separat de actul prin care s-a aplicat sancțiunea disciplinară.

VIII. **Opinia judecătorilor-raportori**

40. Prin raportul întocmit în cauză, judecătorii-raportori au apreciat că recursul în interesul legii îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 514 și 515 din Codul de procedură civilă, soluția propusă fiind în sensul că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 61 din Legea

nr. 360/2002, decizia motivată a șefului unității ierarhic superioare, prin care se dispune respingerea contestației, ca neîntemeiată sau ca tardiv introdusă, precum și menținerea sancțiunii aplicate reprezintă un act administrativ, în sensul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004.

IX. **Înalta Curte de Casație și Justiție**

Asupra admisibilității recursului în interesul legii

41. Potrivit dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă: „Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești”.

42. Conform prevederilor art. 515 din Codul de procedură civilă: „Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii”.

43. Textele de lege menționate stabilesc condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei decizii de recurs în interesul legii, determinând, în același timp, și limitele analizei instanței supreme în soluționarea acestora.

44. Verificarea regularității investiției Înaltei Curți de Casație și Justiție implică examinarea întrunirii cumulative a cerințelor de admisibilitate a recursului în interesul legii, după cum urmează:

— sub aspectul cerinței de ordin formal prevăzute de dispozițiile art. 515 din Codul de procedură civilă, trebuie făcută dovada că problema de drept care formează obiectul sesizării a fost soluționată în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive; această condiție de admisibilitate este îndeplinită în cauză, având în vedere jurisprudența anexată sesizării, ilustrată prin hotărâri judecătorești definitive, din care rezultă existența unei practici judiciare neunitare în legătură cu problema de drept supusă dezbaterii;

— sub aspectul obiectului recursului în interesul legii, în sensul că acesta trebuie să se circumscrie dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, respectiv să privească probleme de drept soluționate diferit de instanțele judecătorești, întrucât finalitatea acestei instituții juridice o constituie asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii; și această condiție se constată a fi îndeplinită: problema de drept cu care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție privește interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 61 din Legea nr. 360/2002, în sensul de a se stabili dacă decizia motivată a șefului unității ierarhic superioare, prin care se dispune respingerea contestației, ca neîntemeiată sau ca tardiv introdusă, precum și menținerea sancțiunii aplicate, reprezintă sau nu reprezintă un act administrativ, în sensul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004;

— sub aspectul titularului dreptului de a formula recursul în interesul legii, se constată că autorul sesizării, Colegiul de conducere al Curții de Apel Galați, se regăsește printre titularii dreptului de sesizare, prevăzuți limitativ de art. 514 din Codul de procedură civilă.

45. Așadar, recursul în interesul legii îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 514 și 515 din Codul de procedură civilă în privința problemei de drept sesizate.

Asupra fondului sesizării

46. Problema de drept ce face obiectul prezentului recurs în interesul legii vizează modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 61 din Legea nr. 360/2002, în ceea ce privește

natura juridică a deciziei motivate a șefului unității ierarhic superioare, prin care se dispune respingerea contestației, ca neîntemeiată sau ca tardiv introdusă, precum și menținerea sancțiunii aplicate, respectiv dacă aceasta reprezintă sau nu reprezintă un act administrativ, în sensul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004.

47. Pentru înțelegerea și corecta interpretare și aplicare a acestei dispoziții legale este necesară o analiză a normelor care reglementează procedura de contestare a sancțiunii disciplinare aplicate polițiștilor, analiză care să conducă la o concluzie cu privire la natura juridică a deciziei de soluționare a contestației administrative. Interpretarea sistematică, în relație cu dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, care definesc actul administrativ, și cu cele ale art. 7 din aceeași lege, care creionează procedura prealabilă în contenciosul administrativ, dar și cea teleologică, prin identificarea scopului urmărit de legiuitor prin reglementarea normativă în discuție, sunt instrumente importante în analiză.

48. Astfel, procedura de contestare a sancțiunii disciplinare prevăzută de art. 61 din Legea nr. 360/2002 este o procedură administrativă specială, care nu poate fi asimilată plângerii prealabile prevăzute de normele generale aplicabile în materia contenciosului administrativ, respectiv art. 7 din Legea nr. 554/2004.

49. Procedura prealabilă a fost concepută în dreptul administrativ drept o cale care poate oferi persoanei vătămate posibilitatea de a obține rezolvarea diferendului prin recunoașterea dreptului sau a interesului legitim vătămat cu celeritate, fără mijlocirea instanței. Legea nr. 554/2004 instituie, la art. 7, o procedură administrativă obligatorie, prealabilă sesizării instanței, exercitată sub forma recursului grațios sau ierarhic, care constă în aceea că, înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.

50. Regulile de drept comun prevăzute de art. 7 al Legii nr. 554/2004 se aplică însă doar în cazul în care prin legi speciale nu sunt stabilite, prin norme derogatorii, alte condiții sau alte termene de sesizare a instanței de contencios administrativ.

51. Or, se constată că reguli derogatorii, speciale, prevăzute de art. 61 din Legea nr. 360/2002, operează în cazul acestei contestații administrative împotriva sancțiunii disciplinare aplicate polițiștilor și conduc la concluzia finalizării acestei proceduri cu emiterea unui act administrativ, în sensul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004.

52. *Primo*, promovarea contestației are efect suspensiv de executare până la emiterea deciziei de soluționare a contestației, potrivit alin. (3) al art. 61 din Legea nr. 360/2002 („Efectele sancțiunii disciplinare se suspendă până la emiterea deciziei motivate de soluționare a contestației”), plângerea prealabilă prevăzută de art. 7 din Legea nr. 554/2004 neavând asemenea efect suspensiv *ope legis* în privința executării actelor administrative. Emiterea deciziei motivate de soluționare a contestației de către șeful unității ierarhic superioare pune capăt acestei stări temporare, producând efecte juridice concrete. În funcție de soluția dată contestației, sancțiunea devine definitivă, este modificată sau, după caz, anulată.

53. *Secundo*, procedura administrativă de contestare a sancțiunii disciplinare reglementată de art. 61 din Legea nr. 360/2002, indiferent de soluția pronunțată, dintre cele enumerate expres la alin. (6) al acestui articol (respingerea contestației și menținerea sancțiunii aplicate, admiterea contestației și aplicarea unei sancțiuni mai blânde sau admiterea contestației și anularea actului de sancționare), se finalizează cu un act de dispoziție

(decizie) al șefului unității ierarhic superioare, motivat în fapt și în drept, așa cum impune alin. (7) al art. 61 din Legea nr. 360/2002: „Decizia motivată trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

- a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară;
- b) precizarea prevederilor legale încălcate de polițist;
- c) analiza susținerilor prezentate de polițist în cuprinsul contestației;
- d) temeiul de drept în baza căruia se aplică sancțiunea disciplinară;
- e) motivul admiterii sau respingerii contestației polițistului cu privire la sancțiunea aplicată.”

54. „Decizia”, așa cum este ea denumită expres de către legiuitor, este punctul final al analizei administrative a șefului ierarhic superior privind legalitatea și temeinicia sancțiunii aplicate polițistului, după verificarea legalității procedurilor de cercetare disciplinară, a temeiniciei acuzațiilor formulate, a legalității și proporționalității sancțiunii aplicate.

55. *Tertio*, alin. (8) al art. 61 din Legea nr. 360/2002 exclude în mod expres obligativitatea parcurgerii procedurii prealabile în cazul contestării sancțiunii disciplinare aplicate polițistului, dispunând că: „Polițistul nemulțumit de sancțiunea aplicată se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile legii, fără parcurgerea procedurii prealabile.” Apare astfel evident că decizia emisă de șeful unității ierarhic superioare în soluționarea contestației administrative are un regim juridic ce nu poate fi asimilat răspunsului la recursul ierarhic, în accepțiunea art. 7 din Legea nr. 554/2004, dreptul comun în materia contenciosului administrativ, scopul legiuitorului fiind acela de a consacra un remediu intern la dispoziția polițistului sancționat disciplinar, un drept al acestuia de a solicita șefului unității ierarhic superioare reevaluarea procedurii derulate în ceea ce îl privește, drept căruia îi corespunde obligația corelativă a șefului unității ierarhic superioare de a proceda la efectuarea unui control deplin de legalitate a actului de sancționare potențial vătămător pentru polițist, finalizat cu decizia de soluționare a contestației, care poate fi apoi atacată în contencios administrativ.

56. În concluzie, decizia de soluționare a contestației, indiferent de soluția pronunțată, are valența unui act administrativ, îndeplinind condițiile prevăzute de art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, potrivit căruia actul administrativ este „actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice”: decizia este emisă de o autoritate publică, respectiv de șeful unității ierarhic superioare, este adoptată în regim de putere publică, așa cum acesta este definit de art. 5 lit. jj) din Codul administrativ, respectiv în exercitarea competențelor legale ale șefului unității ierarhic superioare de a reexamina, în contestație, dosarul disciplinar; produce efecte juridice asupra raportului de serviciu al polițistului, chiar și în situația soluției de respingere, ca neîntemeiată sau ca tardivă, a contestației, odată cu menținerea sancțiunii aplicate și ca urmare a încetării suspendării efectelor actului de sancționare, în baza art. 61 alin. (3) din Legea nr. 360/2002, conferindu-se caracter executoriu și efecte depline actului administrativ de sancționare disciplinară.

57. Față de considerentele mai sus expuse, se constată că problema de drept care a suscitat controverse în practica judiciară a primit o rezolvare corectă din partea instanțelor care au conturat cea de-a doua opinie jurisprudențială, majoritară, și care au conchis că decizia motivată a șefului unității ierarhic superioare, prin care se dispune respingerea contestației, ca neîntemeiată sau ca tardiv introdusă, precum și menținerea sancțiunii aplicate, este un act administrativ.

58. Prin urmare, fiind întrunite dispozițiile art. 514 și 515 din Codul de procedură civilă, în temeiul dispozițiilor art. 517 alin. (1) din același cod,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curtii de Apel Galați și, în consecință, stabilește că: În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 61 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, decizia motivată a șefului unității ierarhic superioare, prin care se dispun respingerea contestației, ca neîntemeiată sau ca tardiv introdusă, precum și menținerea sancțiunii aplicate, reprezintă un act administrativ, în sensul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Obligatorie, conform art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă. Pronunțată în ședință publică astăzi, 9 februarie 2026.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
LIA SAVONEA

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Repana

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

**privind lansarea în circuitul numismatic a unei reproduceri din argint după moneda de 5 lei emisă în anul 1880 din Seria „Monedele României” —
Reproducere monedă cu valoare nominală de 5 lei, emisă în anul 1880**

Având în vedere prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite prezenta circulară.

Art. 1. — Începând cu data de 16 martie 2026, Banca Națională a României lansează în circuitul numismatic o reproducere din argint după moneda de 5 lei emisă în anul 1880 din Seria „Monedele României” — *Reproducere monedă cu valoare nominală de 5 lei, emisă în anul 1880.*

Art. 2. — Reproducerea după moneda de 5 lei emisă în anul 1880 are următoarele caracteristici:

Metal	argint
Titlu	999‰
Formă	rotundă
Diametru	37 mm
Greutate	31,103 g
Cant	zimțat
Calitate	proof

Aversul prezintă în centru efigia domnitorului Carol I al României în profil spre stânga. Litera „R” de la reproducere apare în stânga portretului, în partea de jos numele gravorului „KULLRICH” și inscripția „CAROL I DOMNUL ROMANIEI” în arc

de cerc. Toate elementele sunt înconjurat de un cerc perlat ce urmează circumferința piesei.

Reversul redă în centru stema României din anul 1880, având în partea de sus inscripția „ROMANIA” în arc de cerc, valoarea nominală reprezentată prin cifra „5” și litera „L” poziționate bilateral, în dreapta un spic de grâu, în stânga litera „B” și în exergă anul de emisiune „1880”. Toate elementele sunt înconjurat de un cerc perlat ce urmează circumferința piesei.

Art. 3. — Reproductorile din argint după moneda de 5 lei emisă în anul 1880 sunt ambalate în capsule de metacrilat transparent și sunt însoțite de certificate de autenticitate redactate în limbile română, engleză și franceză, pe care se găsesc semnăturile guvernatorului BNR și casierului central.

Art. 4. — Lansarea în circuitul numismatic a reproducerilor din argint după moneda de 5 lei emisă în anul 1880 se realizează prin sucursalele regionale București, Cluj, Constanța, Dolj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 10 martie 2026.
Nr. 5.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.360	930	340
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.980		370
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.975		545
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.145		130
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.570		420
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	4.250		395
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.470		145

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	180	275	385	450	1.070	2.345	725	1.810	2.490	3.700	4.525	10.860	23.880
ExpertMO	135	330	495	660	815	1.945	4.275	1.285	3.195	4.400	6.400	7.985	19.160	42.140

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	90	215	325	440	535	1.285	2.810	835	2.090	2.880	4.180	5.215	12.510	27.515
ExpertMO	160	395	595	825	985	2.345	5.145	1.555	3.885	5.340	7.800	9.705	23.280	51.210

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	160 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2026.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

